

מ"ת 27149/01/15 - מדינת ישראל נגד רייאן עזאם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 27149-01-15 מדינת ישראל נ' עזאם(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד עומרי גיל
נגד	
משיב	רייאן עזאם (עציר) - ע"י עו"ד יוני דדון

החלטה

כתב-האישום

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום, יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים, המייחס לו ביצוע עבירה של **הובלה ונשיאת נשק שלא כדין**, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 31.12.14 בשעה 22:00 לערך, הגיע המשיב ברכבו יחד עם אחר שזהותו ידועה, למחסום "תאנים" 407, המשמש נקודת מעבר למדינת ישראל מאזור טול כרם, והשניים ביקשו להיכנס לישראל.

בחיפוש שגרתי שנערך ברכב נמצאו נשק מסוג M16 מקוצר ומחסנית תואמת מוסלקים בחלק האחורי מתחת לרכב בסמוך ללוחית הזיהוי; נשק מסוג רובה צייד מאולתר עם קת מעץ, כאשר קנה הרובה הוסלק במרזב הניקוז של השמשה הקדמית של הרכב והקת הוסלקה בחלק האחורי מתחת לרכב; ידית הסתערות שהוסלקה מאחורי כיסוי פלסטיק בדופן תא המטען של הרכב; 2 כדורים בקוטר 5.56 תואמים לנשק 16M שהוסלקו בסמוך לגלגל רזרבי של הרכב; פנס למסילת נשק בתוך נרתיק פאוץ' שנמצא בין מושב הנהג למושב הנוסע; רצועת נשיאה לרובה סער.

זירת המחלוקת

3. אין מחלוקת, כי כלי הנשק והתחמושת נמצאו ברכב שהינו בבעלות המשיב. עם זאת, טוען הסניגור המלומד כי לטענת המשיב, כלי הנשק והתחמושת אינם שייכים לו, וככל הנראה הנשקים והתחמושת הוסלקו ברכב ללא ידיעתו. המשיב לא הצליח לסתור את חזקת המקום, אך זאת בשל נסיבות שאינן תלויות בו.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המבקשת הפנתה לעדות החייל מתן אשר תיאר את התנהלות הנוסעים ברכב, התנהלות שעוררה את חשד החיילים במחסום. החייל מתן החל בחיפוש באמצעות הכנסת מוט עם מראה מתחת לרכב, שם ראה שקית המחוברת לצד הפנימי, מתחת ללוחית הזיהוי של הרכב. בחיפוש שנערך שם ובהמשך ברכב עצמו, נמצאו כלי הנשק והאביזרים בחלקים שונים של הרכב. בנוסף, נמצא פאוץ' בין מושב הנהג למושב הנוסע, בו נמצא פנס לנשיאת נשק. בהמשך חברו של המשיב, מי שהיה הנוסע ברכב [הוא "האחר שזהותו ידועה למאשימה" - להלן: **נוהאד**] מסר כי הפאוץ' שייך לו.

לטענת ב"כ המבקשת, הבסיס הראייתי הוא אכן חזקת המקום, כאשר המשיב לא הצליח לסתור את החזקה. בהקשר זה, הפנתה לסתירות אשר עלו בין גרסאותיו של המשיב לבין הגרסה שמסר נוהאד. כן טענה, כי גרסתו של המשיב לפיה, ביום הטיול לג'נין אחר הסליק את הנשקים הרכב, היא גרסה שאינה הגיונית. המשיב מסר עוד, כי הכניס את מכוניתו למוסך, שהינו מוסך מקרי אליו הגיע ואינו יודע מי הם הבעלים, העובדים, או כתובת המוסך. אמנם, המשיב הסביר כיצד מגיעים למוסך ואף הציע לקחת את החוקרים לשם, אך מסיבות ביטחוניות לא ניתן היה לבצע זאת.

עוד הפנתה לכך, שהמשיב נשאל להסבר אפשרי במידה ויימצאו טביעות אצבע שלו על שקית הנשק, (אם כי, בסופו של יום אלו לא נמצאו). גרסתו של המשיב לעניין זה הייתה שהחיילים במקום ביקשו ממנו להתכופף ולהוציא את השקית ולכן יש טביעות אצבע שלו על השקית. לעומת זאת, על-פי דו"ח פעולה של החייל מתן והודעות חיילים נוספים שהיו במחסום, לא הייתה לחשודים כל גישה לשקית הנשק, כאשר אף לא אחד מהם ביקש מהמשיב להתכופף ולגעת בשקית. חיזוק לכך ניתן למצוא בתיעוד ממצלמות האבטחה, מהן עולה שהמשיב לא התכופף להוציא דבר מה מהחלק האחורי של הרכב.

המשיב נשאל אם הוא מחזיק בביתו נשק, ואמר שהוא מחזיק 16M, שכן הוא בכיתת הכוננות של מקום מגוריו. בחקירת האחראי על כיתת הכוננות, נאמר שהנשק נלקח מהמשיב בינואר 2014. כשגרסה זו הוטחה במשיב, אמר שאין לו תגובה.

בנוסף, טען המשיב שיייתכן שהכדורים שנמצאו ברכב נפלו מן הנשק האמור.

באשר לעילת מעצר טענה, כי העבירות מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, כאשר המשיב לא סיפק הסבר סביר להימצאות מצבור הנשק ברכבו. על כן, אין מקום לבחינת חלופת מעצר ועותרת היא להורות על מעצר

של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו.

5. ב"כ המשיב הדגיש, כי נוהאד איננו עד תביעה, ועל כן לא ניתן להתבסס על סתירות בין גירסתו לבין גירסת המשיב, כשבנוסף ביקש להבהיר מספר אי-דיוקים אשר עלו בניתוח התשתית הראייתית על-ידי ב"כ המבקשת.

לטענתו, מרשו עמד בנטל של סתירת החזקה, באשר טען כי אינו מצוי בקשר עם איש מהשטחים, אך טענתו זו כלל לא נבדקה; המשיב מוכן היה לקחת את החוקרים למוסך ואף שירטט על מפה את מיקומו; לא בדקו את מצב הרכב כדי לאמת את טענתו כי ביצע טיפול 10000 במסגרתו החליפו שמנים; מרשו הסכים לביצוע פוליקרף. בנוסף, היפנה למזכר של אחד החיילים במחסום, ממנו עולה אפשרות, כי אירוע דומה התרחש מספר ימים לפני כן, אך לא בוצעו פעולות בסיסיות כדי לבדוק או לשלול קיומו של דפוס פעולה.

עוד הדגים ב"כ המשיב, כי הראיות מצביעות על אפשרות לא פחות סבירה לפיה הנשקים שייכים לנוהאד, כנגדו בחרה הפרקליטות שלא להגיש כתב-אישום. כך, למשל, נוהאד הודה כי הפאוף' ובתוכו פנס למסילת נשק שייך לו; כן מסר כי נמצא בקשר עם אנשים מהשטחים, ואף מסר מספרי טלפון - אשר לא נבדקו; למרות ששוחח בערבית בטלפון בעת מציאת הנשקים, הסלולרי שלו לא נבדק.

עוד לטענתו, לא ניתן להתבסס על מצלמות האבטחה לחובת המשיב, באשר דקות שלמות אינן מתועדות.

לאור מחדלי החקירה, עותר ב"כ המשיב לקבוע כי המשיב הצליח לסתור את חזקת המקום, ועל כן לשיטתו לא קיימות ראיות לכאורה.

לחלופין, בהינתן קביעה לקיומן של ראיות לכאורה, הבהיר ב"כ המשיב כי אין מחלוקת באשר לעילת המעצר. עם זאת, הנסיבות מחייבות בדיקת חלופת מעצר באמצעות שירות המבחן, באשר עסקינן במשיב ללא עבר פלילי, אשר שירת שירות צבאי מלא וסובל מבעיות בריאות.

סקירת הראיות

6. בהודעתו הראשונה של החייל מתן סיגבקר, ע.ת. 19, מיום 31.12.14 בשעה 10:50 (כשהכוונה, ככל הנראה, לשעה 22:50) תיאר, כי הוא משרת במחסום 407, והבחין בשעה 22:15 ברכב סובארו ובו שני נוסעים. מסר, כי דווקא הנוסע הוא שנראה לחוץ (שורה 24), ולכן חשד ברכב. בהמשך, ניגש לרכב עם מוט ומראה מחוברת והבחין בשקית כחולה מתחת ללוחית הזיהוי האחורית, נגע בה והרגיש ידית של נשק. בשלב זה, קרא לצחי, מפקד המחסום שנגע מתחת לרכב ודרך את נשקו (שורות 7 - 10). החייל מתן לקח את המשיב ואת נוהאד ל"בולם", שהוא המבנה הראשון, ושמר עליהם שלא ידברו ביניהם (שורה 12).

כשנשאל אם יושבי הרכב אמרו משהו על הנשק השיב, כי בתחילה הם דיברו בערבית, עד לשלב שבו לא איפשר להם לדבר ביניהם. לאחר מכן הוסיפו לדבר והחליפו ביניהם כמה מילים שאותן לא הבין (שורות 16 - 17). בנוסף, אחד מהם דיבר בטלפון, למרות שאסר עליהם להתקשר (שורות 26 - 27).

7. תיאור זה, לרבות מקום הסלקת ומציאת הנשקים והאביזרים נתמך בהודעות מפקד המחסום, שוטר צבאי בסדיר, צחי בנאיון (ע.ת.18), החייל משה רוי (ע.ת.15), מאבטח במעבר הגבול - ליאור אושומירשק (ע.ת.16) ומאבטח נוסף בשם יונתן קהלני (ע.ת.17).

8. המשיב, אשר מסר במשך החקירה חמש הודעות, נחקר לראשונה מספר שעות לאחר מכן, ביום 1.1.15, בשעה 4:39.

בהודעה זו, תיאר את אירועי היום שעברו עליו יחד עם חברו נוהאד, כשבשעה 15:00 לערך יצאו מביתו לג'נין. הגיעו לג'נין בשעה 16:00, נסעו כ- 10-15 דקות והגיעו לסופר שאינו זוכר את שמו, שכן לא היה שם אף פעם. קנו שתייה בשם פרש, כאשר הוא קנה 2 ארגזים ונואהד קנה 3 ארגזים (שורה 12). בנוסף, קנה שוקולד ומוצרים נוספים. יצויין, כי בקבוקי "פרשר" אכן נמצאו ברכבו של המשיב (ראו תמונות שצולמו על-ידי ע.ת.7, בהן נראה תא המטען של רכבו של המשיב ובו מצרכים, לרבות בקבוקי משקה "פרשר"). בהמשך, נסעו למוסך, שם השאירו את הרכב והלכו לקנות בגדים (שורה 15). לאחר מכן חזרו ולקחו את הרכב. סיפר שמיהרו לקחת את הרכב משום שרצו להספיק להגיע למחסום הצפוני ממנו הגיעו, וכשהבינו שהמחסום סגור, חזרו בחזרה והגיעו למחסום של טול כרם.

במהלך החקירה, המשיב צייר את המוסך והכניסה אליו. מסר כי נכנס למוסך יחד עם נוהאד ולאחר מכן הלכו לכיוון חנות הבגדים (שורות 19 - 20). בחנות הבגדים, אליה הלכו ברגל, היו בין 40 דקות לשעה. כשעומת עם גירסתו של נוהאד, אשר סיפר כי ישבו ושתו קפה, השיב שגם, ושאינו זוכר (שורה 41).

המשיב מסר כי שילם למוסך 300 ₪ וביקש שיעשו לרכבו טיפול 10,000 (שורה 59). לא זכר אם עצרו בדרך מהמוסך ועד למחסום טול כרם, ואם עצרו זה רק על מנת להטיל מימיהם (שורה 74).

המשיב מסר עוד, כי אין לו קשר עם לפלשתינאים, ולא ידע שאסור לתקן רכב בשטחים. כשנשאל כיצד הגיע למוסך הזה, ענה ש"סתם ראה" מוסך ועצר (שורה 86).

המשיב שלל כל קשר לאמל"ח שנמצא ברכבו (שורה 94).

כשנשאל אם נגע בנשק (מבלי שעומת עם קיומם של ממצאי ט.א. כתרגיל חקירה, כפי שטענה ב"כ המבקשת), השיב בחיוב. הסביר, כי החייל אמר לו שיש שקית למטה, אז שם המשיב את ידו, אמר שאולי תקוע משהו, ואמר לחייל שאינו יודע מה יש שם ושיבדוק (שורות 96-97). הבהיר, כי השקית שבה נגע היתה ממוקמת בטמבון האחורי מתחת ללוחית הזיהוי של הרכב (שורה 99), והבהיר, כי חוץ מזה, לא נגע בדבר (שורה 101).

כשנשאל אם הוא מוכן להיבדק במכונת אמת, ענה שהוא "מוכן מאוד" (שורה 103).

כשהוצגו לו הפריטים שנתפסו ברכבו, ביניהם גם 2 כדורים נותבים ל-16M, ענה שיתכן שהכדורים נפלו ממנו, כי יש לו נשק והוא נמצא בכיתת כוננות, חתום על נשק אשר נמצא בנשקיה (שורה 111).

9. בהודעה שניה מאותו היום בשעה 12:34 הוסיף המשיב, כי נגע בשקיות הניילון שעטפו את הנשק בעת שהיה במחסום (שורה 24). כשנשאל מדוע נגע, ענה שהחיילים ביקשו ממנו (שורה 26) ואמרו לו ולהוציא את מה שיש מתחת לרכב (שורה 28). המשיב אמר שהתכופף וניסה למשוך, כאשר יש מצלמות ורואים את זה (שורה 30). כשנגע בשקית של הנשק, חברו נוהאד היה בתוך הרכב (שורה 55). המשיב הבהיר, כי הוא מוכן להתעמת עם המאבטח על השתלשלות אירועים זו (שורות 56-60). יצוין, כי במהלך החקירה, התקשר החייל מתן לטלפון הנייד של החוקר, ואמר שלא נתן לחשודים, ביניהם המשיב, לגעת בשקיות בשום שלב (שורות 85-86).

המשיב הוסיף פרטים לגבי אירועי אותו היום, והפעם מסר, כי כאשר נכנס למוסך, חברו נוהאד היה יחד איתו ברכב (שורה 74), אך חברו לא נכנס למוסך.

10. במהלך חקירתו השלישית של המשיב מיום 6.1.15 שעה 11:22, מסר המשיב פרטים לגבי מיקום המוסך ואף צייר על מפה את מקום הימצאם של הסופר והמוסך. תיאר, כי ישנו כביש שנקרא אזור התעשייה, שנמצא בכיכר הראשונה, שם נמצאים כל המוסכים של ג'נין (שורה 12). למרות שלא ידע כתובת המוסך, תיאר כי למוסך אין שער (שורה 20), וכי אין במקום מעלית להעלאת רכבים על הגובה אלא בור (שורה 24).

בהמשך, נשאל אם יש נקודה שממנה יכול להכווין אל המוסך, ענה שבכיכר של הכניסה יש לפנות שמאלה כאשר מגיעים מכיוון צפון, וזהו אזור התעשייה. המשיב אמר שאינו זוכר בדיוק כמה זמן נסע (שורות 48-49). המשיב הצביע על תוואי השטח באמצעות קו מקווקו ועיגול על מפות שניתנו לו וסימן את המקום שבו נמצא המוסך (שורות 54-58). בנוסף, סימן על המפה את הסופר בו קנו מצרכים (שורה 76).

11. באותו היום, 6.1.15, נחקר ברביעית בשעה 13:19, ונשאל מספר שאלות הבהרה לגבי הטיפול במוסך, נסיבות הנגיעה בשקית, וכן נשאל אם הוא מחזיק נשק בבית. מסר, כי יש לו 16M, יש לו גם רישיון לנשק והוא עושה מילואים (שורה 42). כשנשאל מהיכן קיבל את הנשק שנמצא בביתו, ענה שמהצבא (שורה 44). הפנה למפקד יחידת הכוננות חאבס מרעי.

12. עדות אכן נגבתה מחאבס מרעי (ע.ת.14) ביום 8.1.15 בשעה 15:30. המדובר בשוטר מג"ב במשטרה, המשמש בתפקיד רב"ש של חורפיש וכאחראי על כיתת כוננות צה"לית בחורפיש. באחריותו נמצא מחסן הנשק של כיתת הכוננות, הכולל 21 נשקים של 16M.

מסר, כי מכיר את המשיב מהכפר, כאשר המשיב אכן חבר בכיתת הכוננות הצה"לית של היישוב (שורות 7-8). המשיב בעל הרשאה צבאית להחזיק נשק בביתו, אך אינו מחזיק בנשק של כיתת הכוננות מאז חודש ינואר

2014. זאת, מאחר ולא עשה מטווחים, ועל כן העד לקח ממנו את הנשק ואפסן את הנשק במחסן נשק בחורפיש (שורות 10-12). מאז שלקח את הנשק מהמשיב, הוא אינו חתום על נשק (שורה 14).

עוד סיפר שהמשיב עדיין נמצא בכיתת הכוננות (קרוב ל- 4 שנים), אך לפי הנוהל הצבאי, אדם שלא עבר הכשרה בנשק - מטווח של לפחות פעם בשנה, הנשק ילקח ממנו עד להשלמת המטווח. הדגיש, כי המשיב עדיין נחשב כחבר של כיתת הכוננות (שורות 17-20).

13. בהמשך החקירה, נגבו עדויות משלימות מהחיילים ומהמאבטחים באשר לגירסת המשיב כי נתבקש לגעת בשקית הכחולה בה נמצא הנשק.

14. בהודעתו השלישית של החייל מתן (ע.ת.19) מיום 7.1.14 נשאל האם במהלך האירוע, ביקש, רמז או גרם למשיב או לנוהאד לגעת או להתכופף אל עבר פגוש הרכב שבו היו מוחבאים הנשקים. מתן שלל זאת ואמר שלא דרש או הכווין את המשיב או נוהאד להתקרב לרכב ובוודאי שלא להתקרב או לגעת בנשקים, ואפילו לא דיבר על נושא זה (שורות 6-8).

כשנשאל אם המשיב או נוהאד הלכו לאחר התפיסה לחלקו האחורי של הרכב, השיב בשלילה וחזר על כך, שלאחר שהשניים נתפסו, נלקחו למבנה שם שהו עד להגעת המשטרה (שורות 11-12). ענה שלא לקח את החשוד לחלק האחורי של הרכב, וסיפר שלאחר שבדק באמצעות מראה את תחתית הרכב וגילה את השקית, שאל את החשוד מה יש מתחת לרכב, אך לא ביקש ממנו שיגיע לחלק האחורי ויראה מה יש שם (שורות 16-20). עוד תיאר, שהחשוד עמד באותו שלב ליד הדלת האחורית, במרחק של מטר (שורות 20-21).

בשלב הבדיקה היה עמו בחור בשם יונתן, שאיבטח אותו והיה צמוד אליו (שורות 23-24). סיפר שמרגע מעצר הרכב, הנהג יצא החוצה, עמד ליד הדלת האחורית והנוסע היה ישוב בכיסא שלייד הנהג (שורות 24-25).

רק כששאל את הנהג מה השקית שנמצאה, יצא הנוסע מהרכב, אך נכנס בחזרה לבקשתו של מתן. לאחר שהנהג אמר שאינו יודע מה יש מתחת לתא המטען, קרא למפקדו, ונוסעי הרכב הוכנסו למבנה, שם הוחזקו תחת שמירתו, ובשום שלב לא יצאו מהמבנה ולא הייתה להם גישה לרכב.

העד עומת עם טענותיו של המשיב, לפיהן נלקח לחלק האחורי של הרכב על מנת שיוציא את השקית, והשיב כי תיאור זה אינו נכון וכי המשיב משקר (עמ' 2, שורות 4-5).

15. המאבטח יונתן (ע.ת.17) מסר בהודעה מיום 7.1.15 תיאור שונה במקצת לפיו, בעת ביצוע הבדיקה, נוסעי הרכב היו בתוך הרכב, יצאו החוצה והלכו לצד האחורי של הרכב והתחילו לדבר ביניהם (שורות 27-28). עם זאת, שלל שבשלב כלשהו אחד מהחשודים התכופף אל עבר השקית, וכי לא ביקשו מהחשודים לבדוק מה יש בשקיות (עמ' 2, שורה 20).

16. משה רוי (ע.ת. 15) מסר בהודעה מיום 8.1.15, כי לא ראה במהלך הבדיקה שאחד החשודים התכופף מתחת לרכב ונגע במשהו (שורה 24). שלל שאחד החיילים אמר לחשודים להתכופף ולגעת

(שורה 26).

יצוין עוד, כי בהודעה זו מסר העד, כי הנשק היה עם עטיפה של שקית כחולה, כאשר כמה ימים לפני כן מצאו נשקים שנעטפו באותה הדרך ובאותה שקית כחולה (שורות 16 - 17).

17. סרטון האבטחה במקום אינו תורם להבנת התמונה באותו השלב, ובכל מקרה אינו תומך באופן מלא בתיאורו של החייל מתן. על-פי דו"ח פעולה שנערך על-ידי גיל חיימי, ע.ת. 8, ביום 8.1.15, הגיע למחסום על מנת להוריד את קבצי הוידאו של האירוע מיום 31.12.14. בסרטון הראשון הבחין ברכב שהגיע למחסום וחייל מבצע בדיקה. לאחר מספר שניות הבחין בנהג שיוצא מהרכב והולך לאורך הרכב עד לקצה ועומד לצד הרכב, כאשר החייל עומד במרכז תא המטען מאחורי הרכב. החייל ניגש מדי פעם אל הנהג וחזר לכיוון תא המטען. מציין שלאחר מספר דקות יצא החשוד השני מדלת הנוסע וחזר לרכב, ואז יצא שוב, הלך לקצה הרכב ואז הלך לכיוון הנהג, משם הועברו שני החשודים לכיוון הבוטקה.

עוד מציין, שלא כל האירוע הועבר לדיסק בשל חוסר מקום.

יצוין, כי בתיק החקירה קיים דו"ח פעולה וצפיה בסרטון, מיום 11.1.15, שנערך על-ידי רס"מ חגאי אקלר, ע.ת. 1, ובו מפורט כי:

בדקה 01:17 נראה רכב מגיע אל המחסום, נראה כי מהחלק האחורי מגיע אדם עם מוט.

ב- 2:06 נראה בחור יוצא מצד הנהג ונעמד בסמיכות לרכב, כעבור כ- 10 שניות נראה יוצא אדם נמוך יותר מהדלת שליד הנהג וניגש לצדו השני של הרכב.

ב- 2:19, נראים שני נוסעי הרכב נלקחים אל עבר הבוטקה.

ב- 3:30 מגיע בחור, ככל הנראה חייל לכיוון חלקו הקדמי של הרכב, ונראה הנוסע הגבוה יותר עושה צעד לאחור ומוסתר על ידי הבוטקה.

ב- 4:03 שני נוסעי הרכב נכנסים לבוטקה.

הסרטון הוטח במשיב, כשלאחר מכן נערך עימות בין המשיב לבין נוהאד, והמשיב עמד בגירסתו.

18. בחקירתו החמישית והאחרונה של המשיב מיום 11.1.15, כשנשאל אם יש לו נשק בבית, ענה בחיוב, אך במקרה כעת הנשק אינו בבית (שורה 2), כשהמדובר בנשק של כיתת הכוננות. כשעומת עם דבריו של מרעי אשר מסר כי כבר שנה אין למשיב נשק, ענה שיש לו רישיון ל- 16M והוא מסר את הנשק (שורה 10). כשנשאל אם בשנה האחרונה היה חתום על נשק, ענה שאינו יודע אם כאשר הוא מוסר את הנשק לביקורת, זה נחשב כלא חתום (שורה 12). עוד הוטח בו, כי מרעי טוען שבשנה וחצי האחרונות המשיב לא עבר מטווח ולכן אין לו הרשאה לקחת נשק, ענה המשיב שאין לו מה להגיד על כך (שורות 13-14).

כשנאמר למשיב שלפני מספר דקות ובהודעה הקודמת מסר שיש לו נשק בבית, ענה כי יש לו רישיון לנשק ואינו מוכן להמשיך את חקירתו עד שישוחח עם עורך דינו (שורה 16). המשיב שוחח עם עורך דינו וחקירתו נמשכה.

כשנאמר לו שמרעי טוען שהנשק נלקח ממנו, ענה שמסר את הנשק לביקורת (שורות 18-19). כשנשאל שוב אם יש לו נשק בבית, אמר שהנשק נמצא במחסן נשק בכפר, ולא שללו ממנו את הנשק, אלא אמרו לו להביא את הנשק לביקורת (שורות 21, 23, 27).

כשנשאל באיזה שלב נגע בנשק שהיה מוסלק, ענה שזה התרחש במחסום, לפני ששמו אותו ואת נוהאד בבוטקה (שורה 31), ובעת שנוהאד היה בתוך הרכב (שורות 51 - 54). לאחר שנכנס לבוטקה, לא יצא לכיוון רכבו שוב (שורות 49-50).

כשיצא מהרכב, אמרו לו להסתכל במראה, שם נראתה שקית כחולה, אמרו לו להוציא אותה, תוך שניות הוא התכופף והוציאה (שורות 62-65). כשעומת עם סרטון האבטחה, ונשאל אם ראה בסרטון האבטחה שלא ניגש לרכב, העיר החוקר שהמשיב הנהן לחיוב (שורות 72-75), אך עמד על גירסתו.

כשנשאל אם תיאם גרסאות עם חברו באשר לנגיעה בשקית הנשק, ענה שהם לא דיברו דבר בנושא זה. כשנשאל איך הוא מסביר שחברו אומר שהמשיב התכופף, ענה שאינו יודע והחל לדמוע (שורות 82-83).

19. יוער, כי הנוסע, נוהאד, אכן מסר חמש הודעות. לא הוגש כנגדו כתב-אישום והוא אינו כלול ברשימת עדי התביעה. על כן, בשלב זה של ראיות לכאורה, לא אסקור את האמור בהודעותיו. אציין רק, כי לדבריו, הינו בעל חנות בשר בחורפיש (הודעה ראשונה מיום 1.1.15 שעה 3:14), הראה לחוקר את הטלפון הנייד שלו, ואישר שיש לו קשר עם פלשתינאים, לרבות עם בעל הסופר ממנו קנו שתייה, כאשר מספרו שמור אצלו בטלפון הנייד (שם, שורות 83 - 84). עוד אישר, שדיבר ביום האירוע עם בעל הסופר (שורה 86). בהמשך החקירות שלו, ענה לחלק מהשאלות, אך בנוסף שמר על זכות השתיקה וסירב לענות על שאלות. בחקירתו החמישית מיום 11.1.15 אישר שהפאז' שנמצא בין המושבים ברכב הוא שלו (שורות 9 - 10), אך הכחיש כי היה בו פנס.

20. יצויין, כי על-פי מזכר מאת יובל שוכר, ע.ת.2, מיום 11.1.15, הפנס שנתפס הינו בעל מתאם "ארמס" למתפסים של נשק מסוג M16.

דין והכרעה

21. כפי שפורט לעיל, אין מחלוקת כי הנשקים והתחמושת נמצאו מוסלקים ברכב שבבעלותו של המשיב, כשהמשיב אף נהג בו בעת שנעצר במחסום. כפי שנטען על-ידי ב"כ הפרקליטות, בעבירות מסוג זה קמה "חזקת המקום" הקבועה בסעיף 144(ד) לחוק העונשין, לפיה "**מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזיק המקום כמחזיק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר**". מדובר בחזקה הניתנת לסתירה והנטל לסתור אותה מוטל על המשיב, כאשר עליו לסתור אותה ברמה של מאזן הסתברויות

(ראו, למשל: בש"פ 9560/09 נג'אר נגד מדינת ישראל, (6.12.09), בסעיף 8 להחלטתו של כב' השופט פוגלמן).

די בחזקה זו כדי להוות את הבסיס לקביעה כי אכן קיימת תשתית ראייתית לכאורית לעבירה מיוחסת לעורר. לכך יש להוסיף את האפשרות כי העורר שיקר באשר לנגיעה בשקית לפי הוראת החיילים במחסום מחשש שתימצא ט.א. שלו, אי-הבהירות באשר לטענתו כי החזיק ב - M16 בביתו באותה תקופה - והכל לצד גרסתו לגבי אירועי היום, שהיא נטולת פרטים, ולפיה אחר, לא ידוע, הסליק את האמל"ח ללא ידיעתו.

22. עם זאת, יש מקום לדון במשקלם של שקרי העורר כחיזוק בתיק העיקרי, על רקע הקושי לעמת את התיעוד במצלמות האבטחה מול עדויות החיילים והמאבטחים במחסום, וכן על רקע העובדה שחלק גדול מטענתו כי עד היום הינו חלק מכיתת כוננות בישוב ונשקו מצוי בנשקיה הוברר כאותנטי.

23. באשר לתוכן גירסתו של המשיב והעובדה שלא הצליח לסתור את חזקת המקום - הרי שמצאתי כי בהקשר זה קיימים מחדלי חקירה המכרסמים, במידת מה, בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית.

24. כפי שהעלה הסניגור המלומד, עולות מספר סוגיות אשר ראוי היה לבדוק אותן במסגרת חקירה סבירה.

25. המשיב שיתף פעולה באופן מלא בחקירתו. אמנם, על-פני הדברים, גירסתו מעלה תמיהות רבות. עם זאת, כפי שפורט, עולה מהודעתו של החייל משה רוי (ע.ת.15), כי מספר ימים לפני האירוע דנן, נמצאו נשקים שנעטפו באותה הדרך ובאותה שקית כחולה. נתון זה מחייב, למצער, לבדוק את אותו אירוע קודם במסגרת החקירה הנוכחית ולשלול או לבסס קיומו של דפוס פעולה דומה - מהלך חקירתי אשר היה משליך גם על אמינות גירסת המשיב.

26. בנוסף, במסגרת שיתוף הפעולה שלו בחקירה, המשיב אמנם התקשה למסור פרטים ברורים אודות המוסך, הסופר וחנות הבגדים בהם שהה. יחד עם זאת, המשיב לא התחמק והציג בפני החוקרים נקודות ציון על גבי תרשים ולאחר מכן על גבי מפות, כאשר מסלול הנסיעה והמוסך לא נבדקו. אמנם, העדר הבדיקה נובע, לדברי ב"כ המבקשת, מסיבות בטחוניות (ראו לענין זה מייל שנשלח מאת רפ"ק אפיר חממי, ע.ת.12, אל חגאי אקלר, ע.ת.1, ביום 7.1.15, מסומן "סז"). עם זאת, יש בכך כדי לכרסם במידת מה ב"חזקת המקום", באשר על פני הדברים המשיב מסר פרטים, אשר לא נבדקו בשל סיבות שאינן תלויות בו.

27. לכך יש להוסיף, כי המשיב שלל קשר עם פלסטינאים מהשטחים. הטלפון הסלולרי שלו לא נבדק.

28. בהקשר זה ייאמר, כי דווקא נוהאד אישר כי הינו בעל קשרים ברשות, לרבות עם בעל הסופר ממנו קנו שתייה, כאשר מספרו שמור אצלו בטלפון הנייד. מלבד פעולת חקירה נקודתית של החוקר יובל שוכר (ע.ת.2), אשר ניסה במהלך יום 4.1.15 להתקשר לסלולרי של בעל הסופר - אדהם (ראו מזכר שסומן "מ" מיום 4.1.15), לא נעשו פעולות חקירה נוספות, כגון תפיסת הנייד ו/או כל נסיון נוסף ליצור קשר עם בעל הסופר.
29. מעבר לעובדה שמיצוי פעולת חקירה מעין זו היתה מתבקשת - גם על-מנת לבדוק את גירסת המשיב, הרי שהיא מעלה שאלות לגבי זניחת החשדות כנגד נוהאד. כפי שפורט לעיל, דווקא הנוסע - נוהאד - הוא שתואר על-ידי החייל מתן כמי שנראה לחוץ במחסום. נוהאד הוא בעל הקשרים ברשות, והוא אף קשר את עצמו לפאוץ' שבתוכו נמצא פנס המתאים לשימוש עם M16. התנהלותו של נוהאד בחקירות לא היתה דומה לזו של המשיב, באשר בחלקן הגדול שמר על זכות השתיקה.
30. מחדלים חקירתיים אלו מביאים אותי למסקנה, כי קיים כרסום-מה בתשתית הראייתית הלכאורית, באופן אשר מאפשר לשקול חלופת מעצר, למרות קיומה של עילת מעצר סטטוטורית, עליה אין חולק. לכך יש להוסיף, כי המדובר במשיב נעדר עבר פלילי, אשר שירת שירות צבאי מלא, ועד היום הינו בעל רשיון נשק וחלק מכיתת כוננות צה"לית של מקום מגוריו.
31. בנסיבות אלו, אני מקבלת את עתירתו החלופית של הסיניגור, ומורה על הכנת תסקיר מעצר, במסגרתה תיבדק חלופת מעצר אשר תוצג לשירות המבחן - כאשר לדברי הסיניגור המדובר בחלופת מעצר במקום מגוריו - חורפיש.
32. אשר על כן, קובעת להמשך דיון לפניי ליום 26.2.15, כאשר תסקיר המעצר יוגש לתיק בית-המשפט עד ליום 24.2.15.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

מאריכה מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, והוא יובא לדיון שקבעתי ממקום מעצרו.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ה, 01 פברואר 2015, במעמד הנוכחים.

